جام جم

www.jamejamdaily.ir

شنبه
۳۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۱

روزنامه فرهنگی، اجتماعی
صبح ایران، ۱۹ شوال ۱۴۴۳
۲۰ صفحه، سال بیست‌وسوم
شماره ۶۲۱۸، قیمت در استان
تهران و البرز ۳۵۰۰ تومان
و دیگر استان‌ها ۲۵۰۰ تومان
Saturday - May 21, 2022

بررسی موضوع اهدای عضو
در سریال‌های تلویزیون

قصه اهدای زندگی

۶

قیمت‌گذاری اجاره منازل مسکونی سلیقه‌ای شد

استثمار مستاجران

■ سهم اجاره‌بها در سبدخانوار به حدود ۶۰ درصد رسیده و درحال افزایش است

■ ۵۱ درصد ساکنان منازل تهران مستاجر هستند

■ حدود نیمی از صاحبخانه ها به مصوبه افزایش ۲۵ درصدی اجاره پایبند نیستند

سقف افزایش قیمت اجاره‌بها در تهران ۲۵ درصد است. این قانون جدید با پاسخ سرد بازار مسکن مواجه شده و بنا به مشاهدات میدانی، میزان افزایش قیمت اجاره به‌مراتب بیشتر از خط قرمز اعلامی وزارت راه‌وشهرسازی است. بنا به آمارهای اعلام‌شده، سهم اجاره‌بها در سبد خانوار به حدود ۶۰درصد رسیده است. این سهم بالا برای تامین سرپناه به معنی کوچک‌شدن سهم سایر هزینه‌های دیگر مانند خوراک، پوشاک و سلامت است. در شرایط تورمی، مسکن همواره چندین قدم از تورم جلوتر حرکت و به دلیل ماهیت آن و عدم امکان واردات هموار روند افزایشی خود را حفظ کرده است.

البته میزان ساخت‌وساز در دولت‌های گذشته توانسته در آهنگ قیمت‌ها تغییر به وجود آورد اما نگاه سرمایه‌ای به مسکن باعث شده این میزان عرضه در مقابل تقاضا برای خرید مانند قطره‌ای در اقیانوس باشد. بنا به آمارهای اعلامی در سال ۹۸ تعداد مستاجران در سال به ۵۱درصد رسید و تعداد مالکان بیشتر شد.

این تعادل ناموزون جریان همیشگی چانه‌زنی مستاجران با صاحبان‌خانه را تشدید کرد اما دور جدید افزایش‌قیمت از چانه‌زنی عبور کرده و وارد مرحله بغرنجی شده است.

۳

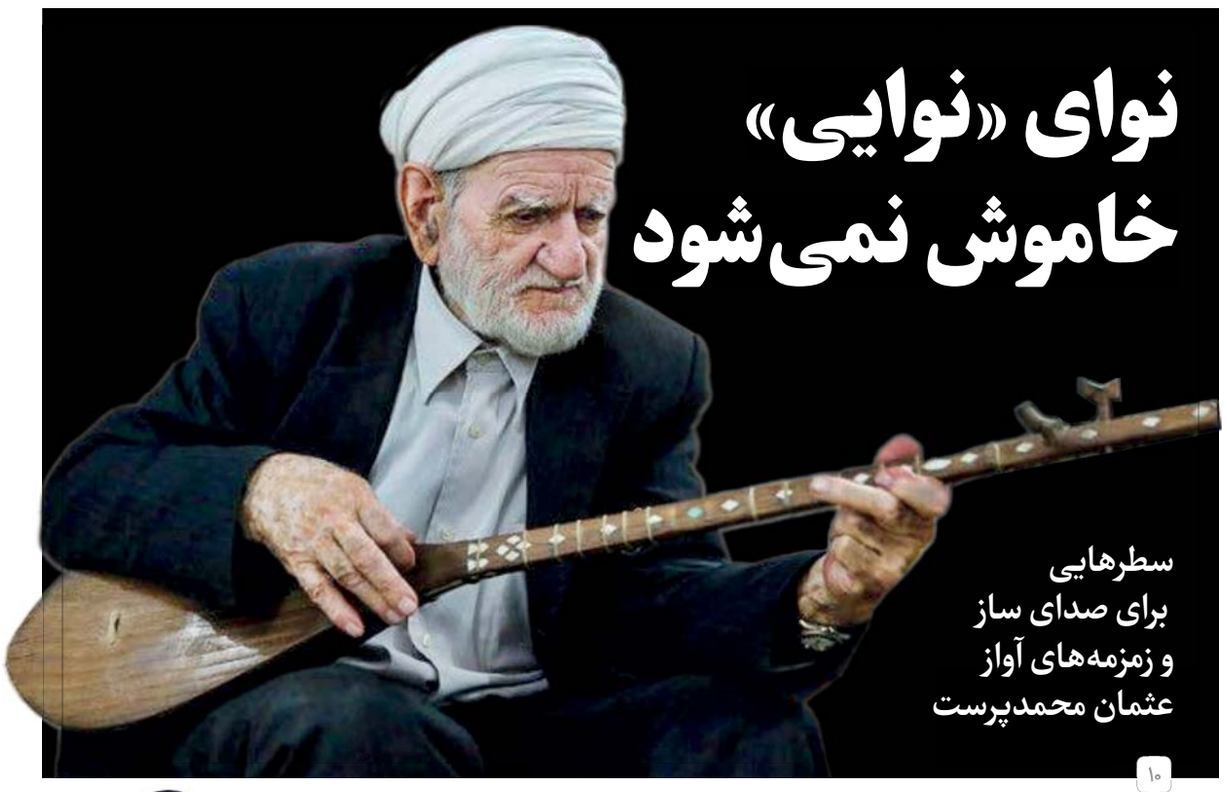

نوای «نوایی» خاموش نمی‌شود

سطرهایی
برای صدای ساز
و زمزمه‌های آواز
عثمان محمدپرست

۱۰

نگاهی به فیلم سینمایی
«چند می‌گیری گریه کنی؟»
ساخته علی توکل‌نیا

چند می‌گیری کم‌فروشی نکنی؟

۹

جزئیات بازی جنجالی
تراکتور-پرسپولیس
از زاویه‌ای دیگر

روز زشت فوتبال ایران

۴

در سفر دوهفته‌ای گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد چه گذشت؟

تروریسم اقتصادی علیه ایران به روایت دوهان

۲

اینستاگرام و جولان بلاگرهای لاکچری - مذهبی

گمشده در میان منبر و ممبر

۱۲

بایدن با بن‌سلمان دیدار می‌کند

پایان نمایش حقوق‌بشری کاخ سفید

۲

نگاه به مستند«ضد» که با رویکرد نقادانه روی آنتن می‌رود

چالش با کلیشه‌های سرمایه‌داری

۸

دیدگاه

فلسطین، محور همگرایی منطقه

مصباح زنگنه
تحلیلگر مسائل جهان عرب

منطقه غرب آسیا، تحولات مختلفی را تاکنون به خود دیده و برخی از اتفاقات و رویدادها هم، باعث بروز ناامنی در منطقه شده است. طبعا برای حل مشکلات و برون‌رفت از بحران و اختلاف‌نظر، دو شیوه برخورد وجود دارد. رویکرد اول، استفاده از زور است که البته تجربه نشان می‌دهد، نه‌تنها باعث بهبود شرایط در منطقه نمی‌شود و مشکلی را حل نمی‌کند، بلکه آسیب‌های فراوانی را به کشورهای درگیر جنگ و همچنین محیط‌های پیرامونی وارد می‌کند. نمونه روشن آن، ورود عربستان به یمن و درگیر شدن در جنگی بی‌حاصل است. اکنون حکام سعودی به این نتیجه رسیده‌اند که ادامه این وضعیت به سود آنها نخواهد بود و استمرار آن باعث خسارت هر چه بیشتر خواهد شد. از این رو به فکر چاره افتاده‌اند و تمایل دارند میانجیگرانی را برای حل این بحران وارد عرصه کنند. شیوه دوم، رویکرد مبتنی بر گفت‌وگو و تعامل دوجانبه یا چندجانبه است. دولت‌ها و ملت‌های غرب آسیا، اشتراکات فراوانی در حوزه‌های فرهنگی و اعتقادی دارند و همچنین می‌توانند در حوزه‌های سیاسی و بین‌المللی، اهداف مشترکی را دنبال کنند. طبعا روی آوردن به رویکرد گفت‌وگو می‌تواند باعث برداشتن گام بزرگی برای تفاهم میان دولت‌ها و ملت‌ها باشد.

رویدادهای سیاسی چند روز اخیری که در عرصه سیاست خارجی جمهوری اسلامی شاهد بودیم و سفرهای مقامات برخی دولت‌های همسایه و همجوار به تهران حاکی از این است که موضوع گفت‌وگو و بسط روابط سیاسی و فرهنگی به عنوان یک راهکار مطمئن و کم‌هزینه برای حل مشکلات موجود در منطقه غرب آسیا مورد توجه جدی قرار گرفته است. علاوه بر اهداف و نیات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی -که زمینه پیوند و نزدیکی میان کشورهای منطقه را فراهم می‌کند- توجه به موضوع فلسطین هم می‌تواند به عنوان یکی از عوامل جدی همگرایی، همراهی و همکاری میان کشورهای اسلامی مطرح باشد. طی روزها و ماه‌های گذشته، شاهد تشدید خشونت رژیم‌صهیونیستی علیه مردم فلسطین و ساکنان اصلی اراضی اشغالی بودیم و نمونه اخیر آن به شهادت رساندن خبرنگار زن فلسطینی بود. این رفتار خشن نشان می‌دهد به هیچ‌وجه نمی‌توان به رژیم جعلی اسرائیل برای رسیدن به یک تفاهم مشترک که حافظ منافع مردم فلسطین و همچنین مردم منطقه باشد، اعتماد کرد. اکنون برخی از کشورهایی که چندی پیش روند عادی‌سازی روابط با رژیم‌اشغالگر قدس را در پیش گرفتند، باید از خود بپرسند با وجود برگزاری ده‌ها کنفرانس صلح و انعقاد برخی قراردادها چرا تا امروز منافع مردم فلسطین تامین نشده و از طرف دیگر رژیم‌صهیونیستی با نگاه نژادپرستانه خود همچنان به روند توسعه‌طلبی ادامه می‌دهد. با توجه به تحولات جاری در منطقه به نظر می‌رسد همگرایی کشورهای منطقه با یکدیگر و اتفاق‌نظر آنها به منظور دفاع از مردم فلسطین باعث تقویت جریان مقاومت برای رژیم انسان‌کش صهیونیستی خواهد بود.

یادداشت

افول روشنفکرنماها در سینمای ایران

روح‌ا... سهرابی
فیلمساز و مدیرکل نظارت و پخش سازمان سینمایی

طی دو دهه اخیر به خصوص طی دهه ۹۰ همواره برخی آمار و ارقام که گاهی ساختگی و غیرقابل راستی‌آزمایی بوده، به عنوان ذائقه مخاطب و واقعیت‌های حاکم بر جامعه مخاطبان برای مردم بازنمایی شده است، دریغ از آن‌که اساسا آمارسازی‌ها با واقعیت میدانی این امر بسیار تفاوت دارد. سینمای ایران طی چهار دهه در همه حوزه‌ها حرفی برای گفتن داشته و محدود کردن آن به تنها چند قالب فریبنده روشنفکرمآبانه اگر نگوییم از سر غرض و عمد اما کاملا غیرمنصفانه است.

سینمای ایران برای رسیدن به نقطه مطلوب، راه دور و درازی در پیش دارد. کما این‌که هر سینمای دیگری در جهان که به دنبال رشد و تعالی و تفاوت باشد، همین شرایط را می‌طلبد. در جهان امروز که اصولا نگاه به سینمای کشوری مثل ایران بیش از آن‌که به درونمایه و جوهر نهفته در یک اثر بنگرد، به نگاه سیاسی و جانبدارانه نهفته آن اثر بها می‌دهد و گاه اثری نازل و سخیف و آماتور را فقط به واسطه بیانیه‌ای سیاسی که در دل خود دارد، مورد تحسین قرار می‌دهد، طبیعی است آمارسازان هم بیش از آن‌که به واقعیت جامعه و اصالت ذائقه مخاطب بپردازند، سوار بر موج غالب شده و همه چیز را به نفع جریان روشنفکرنمایی مصادره می‌کنند. البته منظور از این سخن زیر سوال بردن ذات روشنفکری و ترقی و آگاهی نیست؛ لیکن آنچه مورد نقد است، ژست و حس و حال کاذب و فریبنده روشنفکری است که از قالب واقعی روشنفکری جدا شده و در عمق انبوهی از دروغ‌ها و غیرواقعیت‌ها غرق می‌شود. از جمله دلایل تولید آثار روشنفکرمآبانه، شاید رویکرد خاص و پر از حمایت جشنواره‌های خارجی است که طی سال‌های طولانی همواره خط و مشی تعریف شده و معناداری را برای برخی سینماگران ما رسم کرده‌است. البته همان‌گونه که این راهبرد درباره برخی سینماگران موثر بوده اما درباره بسیاری دیگر تاثیر نداشته و سینماگران آزاده و اصیل و توانمند ما به هیچ عنوان در راستای اهداف و برنامه‌های سیاستگذاران جشنواره‌های خارجی حرکت نکرده‌اند. بخشی از سینمای روشنفکری ایران پس از یک دوره نسبتا طولانی حضور در جشنواره، به مرور از مسیر اصلی خارج شد و در ادامه جز پوسته‌ای از فضای روشنفکری در آثار باقی نماند. به گونه‌ای که امروز حتی همان جشنواره‌ها هم دیگر مثل گذشته به این سینما روی خوش نشان نمی‌دهند و برایش سوت و کف نمی‌زنند. مخاطب ایرانی سینمای ایران همواره مسائل و ملاحظات و دغدغه‌هایی متفاوت‌تر از مسائل جشنواره‌ها داشته‌اند. به همین دلیل و در پی اختلاف فاحش بین ذهنیت سینماگر از ذهنیت مخاطب، به مرور به نوعی غریبگی و فاصله از هم رسیدند و خلأ بین این دو قشر مهم، موجب تولد و شکل‌گیری نوع دیگری از سینما شد که امروز شاید باب میل بسیاری از فرهیختگان و اقشار اندیشمند و سختگیر جامعه نباشد. سینمایی که به مرور از عمق به سطح رسید و طی چند دهه خود را به عنوان سینمای بدنه معرفی کرد تا به اصطلاح چرخ اقتصادی سینما هم بچرخد و این هنر- صنعت محبوب به هر شکل ممکن به حیات خود ادامه دهد اما در تمام این سال‌ها سینماگرانی که دغدغه واقعی مخاطب از سویی و از طرف دیگر مساله و اندیشه مهمی را با خود یدک می‌کشیدند، حضور داشتند و نگذاشتند چراغ سینمای مهم، اصیل، واقع‌بینانه، تاثیرگذار و حتی سرگرم‌کننده خاموش شود و در دورانی که حتی سینمای جهان با بحران مخاطب روبه‌روست، کماکان سینمای ایران به حیات خود اگرچه خسته و کم رمق، ادامه می‌دهد.

رویداد

درسی که بایدن باید از ترامپ بگیرد

حنیف غفاری
دکترای روابط بین‌الملل

باگذشت نزدیک به یک سال و نیم از حضور جو بایدن در راس معادلات اجرایی آمریکا، کماکان شاهد پیروی وی از الگو و استراتژی فشار بر ایران هستیم. هر چند بایدن مدعی اعمال استراتژی فشار هوشمندانه علیه کشورمان شده است اما واقعیت ماجرا نشان‌دهنده پیروی مطلق دولت جدید آمریکا از همان رویکرد دولت ترامپ در تقابل با جمهوری اسلامی ایران دارد. پس از خروج دولت ترامپ از برجام، فشارهای همه‌جانبه آمریکا علیه کشورمان وارد فاز تازه‌ای شد: دولت سابق آمریکا علاوه بر نقض همه تعهدات برجامی خود، تحریم‌های جدیدی را با برچسب‌های غیرهسته‌ای (از جمله برچسب ادعایی حمایت از تروریسم) علیه نهادهای نظامی، امنیتی، اعتباری، بانکی و تجاری کشورمان وضع کرد. تز اصلی ترامپ این بود که شبکه تحریمی ایران باید به‌گونه‌ای پیچیده و درهم تنیده باشد که امکان مواجهه با تحریم‌ها از سوی کشورمان وجود نداشته باشد. دولت سابق آمریکا در این معادله، از رژیم‌های سعودی و امارات کمک گرفت و بازیگران اروپایی نیز در عین مخالفت ظاهری با خروج آمریکا از توافق هسته‌ای، به اضلاع تکمیل‌کننده این استراتژی پرهزینه تبدیل شدند. پس از یک‌سال صبر راهبردی و فرصت‌سوزی مطلق اروپاییان در احیای برجام، جمهوری اسلامی ایران از یک‌سو کاهش تعهدات خود در توافق هسته را به‌صورت مرحله‌بندی شده کلید زد و در نهایت، غنی‌سازی ۲۰ درصدی و متعاقبا ۶۰درصدی، استفاده از سانتریفیوژ نسل‌های ۴ و ۶، تحقیق و توسعه درخصوص سانتریفیوژهای مدرن و بازطراحی فردو و نطنز براساس «شرایط پس از خروج آمریکا از برجام» را در دستور کار قرار داد. فراتر از آن، فرسایشی شدن استراتژی فشار حداکثری و مقاومت موثر صورت گرفته از سوی ملت و نظام ما، سبب شد تا راه‌های آشکار و پنهان دور زدن تحریم‌های ضدایرانی کشف و از آنها در تنظیم معادلات اقتصادی کشور استفاده شود. ماجرا به این نقطه ختم نشد، اقداماتی مانند حرکت نفتکش‌های ایرانی به سوی ونزوئلا و لبنان و انفعال اجباری آمریکا و متحدان آن در برابر این حرکت چندجانبه و بزرگ، جملگی مصداق شلیک به استراتژی فشار حداکثری علیه کشورمان محسوب می‌شد.

درنگ

اهدای عضو و بسط جامعه یکپارچه

حامد سرلکی
دبیر گروه جامعه

هویت یک جامعه گاهی با موضوعاتی کمتر دیده شکل می‌گیرد، موضوع «ایثار» از آن دست مسائلی بوده که علاوه بر تقویت یکپارچگی جامعه، ابعاد ایثارگونه شهروندان را نمایان‌تر می‌کند. فراسوی تمام تحلیل‌های جامعه شناختی، درک موضوع «ایثار» و نمایان شدن آن در حوزه «حیات» و تداوم زندگانی یک بیمار توانسته تا موج دلچسبی از صدور کارت‌های اهدای عضو در سال‌های اخیر ایجاد کند. به نوعی گره خوردن «ایثار» با فرهنگ اسلامی-ایرانی باعث همان باور «بسط جامعه یکپارچه شده» که هستی انسان را به مثابه یک تن و دردمندی هر عضو بدن را به مانند نقصان در دیگر اعضای بدن دانست؛ همان اشاره‌ای که شاعر فارسی زبان و استاد سخن سعدی بزرگ به آن اشاره‌های ماندگاری داشته است. اما در موضوع اهدای عضو، دعوت ادیان این بوده است که انسان با رعایت تعادل و مدارا، مراقب جان و سلامتی و نیازهای خود باشد تا زندگی بهتری داشته باشد و از انسانیت خود به شکل بهتری استفاده کند: «بدنت بر تو حقی دارد». ما بر اساس مبانی فقهی و شرعی خود، با در نظر داشت شرایطی اهدای عضو را جایز می‌دانیم. اغلب علمای مذاهب و جمعیت‌های فقهی نیز این نظر را پذیرفته‌اند. دلایل مذکور باعث تغییر دیدگاه برخی خانواده‌ها شده و این دل کندن سخت توانسته جای خود را به یک «دلدادگی نوظهور» دهد؛ سینه‌ای که در آن قلب عزیزی تپیده و اساسا مرگ کالبد را به فراموشی سپرده، خود به نوعی نمونه از فهم خانواده‌ها و تغییر رویکردهاست. اگر نگوییم این نوع از ایثار تصمیمی ناشدنی بوده اما می‌توان اعتراف کرد که «تصمیم سخت» را در برابر اراده خانواده‌های اهداکننده به وجود آورده است. این موضوع خود به نوبه‌ای توانست موتور محرک موضوع «اراده پیشامرگی برای اهدای عضو در زمان حیات فرد شود». با تمام این تفاسیر ورود به روز اهدای عضو، به ما مجددا یادآوری کرده که «اهدای عضو همان اهدای زندگی» و بسط جامعه یکپارچه در قالب «ایثار جسمانی» امکان‌پذیر خواهد بود.

قابل توجه خریداران املاک

آگهی فروش املاک بصورت مزایده
با شرایط ویژه و بدون کارمزد (شماره ۱۱۰)

سازمان اموال و املاک ستاد در نظر دارد تعدادی از املاک تجاری و مسکونی و ... خود را در تهران و سایر استانها از طریق مزایده کتبی و بصورت اقساطی و با تسهیلات ویژه به فروش برساند.
متقاضیان محترم می توانند از روز شنبه ۱۴۰۱/۰۲/۲۴ الی روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۰۴ جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص املاک تهران با شماره تلفن های (دفتر فروش) ۷۳ الی ۰۲۱-۸۸۵۴۵۵۷۰ و در خصوص املاک استانها با شماره تلفن ۰۲۱-۸۸۷۲۸۲۶۱ تماس حاصل فرمایند.
ضمناً اطلاعات تکمیلی و لیست املاک در وب سایت www.saa-s.ir و در روزنامه های بشرح ذیل قابل دسترسی می باشد.

روزنامه جام جم چاپ امروز (کلیه املاک) ۱۳ تا ۱۷

روزنامه همشهری (تهران، البرز، لواسانات و دماوند) مورخ: ۱۴۰۱/۰۲/۳۱ — روزنامه رسالت (تهران، البرز، لواسانات و دماوند) مورخ: ۱۴۰۱/۰۳/۰۱
روزنامه وطن امروز (تهران، البرز، لواسانات و دماوند) مورخ: ۱۴۰۱/۰۳/۰۱

جهت تهیه فرم ثبت نام و شرکت در مزایده املاک واقع در تهران به نشانی: خیابان شهید دکتر بهشتی، حدفاصل خیابان کاووسی فر و میدان تختی، پلاک ۲۲۴ مراجعه فرمایید.
سازمان اموال و املاک ستاد